

af Regnskabsofficererne ere 14 paaregnede at skulle være Kapitainer, nemlig:

den ældste Intendant ved hvert af Fodfolksregimenterne, tilfammen altsaa 10 Intendanter, der dels faa et større Kaskeansvar (det er nemlig forudsat, at de ved Fodfolksregimenterne ansatte Sekondlieutenanter af Korpsset og Officerer af Baabnene, der maa betragtes som værende under Uddannelse, ikke faa større Pengemidler under Hænder, men forsynes fra de ældste Intendanter ved Regimenterne), dels lede Uddannelsen af de nævnte unge Officerer og tildels af Korpssets Underklasser;

de 2 Intendanter ved Ingenieurkorpssets og Artilleriets Stabe, i Reglen to af de ældste Regnskabsofficerer, der tillige faa Forretningerne ved Bygningsskassen og Artilleriets Hovedkasse (for Liden 1 Overintendant og Korpssets ældste Intendant);

Intendanten ved Ingenieurregimentet, hvem der navnlig i Krigstid vil tilfalde en meget betydelig Virksomhed paa Grund af Regimentets spredte Anvendelse og de forstærkende Arbejder (for Liden Overintendant); og

Intendanten ved Garnisonspsygehuset i Kjøbenhavn (for Liden Overintendant).

Forholdet mellem Antal Kapitainer og Antal Premierlieutenanter i Regnskabsofficerklassen vil da blive som i Gjennemsnit for Baabnene. Forudsættes Afgangen af Premierlieutenanter i Korpsset til Intendanturstaben at opveie Indtrædelsen af Officerer fra Baabnene i Regnskabskapitainpladser, vil desuagtet Forfremmelsen til Kapitain blive langsommere i Regnskabsofficerklassen end i Baabnene, navnlig paa Grund af at der ikke gjælder bestemte Aldersgrænser i Intendanturkorpsset.

Benævnelserne Stabsintendant, Overintendant, Intendant og Reserveintendant ere ubeladte af Lovforslaget, dels fordi ingen af dem er Betegnelse for nogen bestemt Myndighed eller noget bestemt Forretningsomraade, og de derfor ere overflødige ved Siden af Officersbenævnelserne, dels fordi de ere i Strid med, hvad der forstaaes ved lignende Benævnelser i andre Lande. Intendantbenævnelserne maa helst kun benyttes til Betegnelse af de faktiske Stillinger ved Hærens Intendantur (Divisionsintendant, Regimentsintendant, Bataillonsintendant, Kazarethintendant m. m.), hvilket begunstiger Stærkhed ved Udfærdigelsen af Reglementer og Ordre.

Af faste Underofficerer i Korpsset er der paaregnet 59. Dette Antal er begrundet ved Fredslovens Krav, idet der ialt vil behøves 71 Assistent og Skrivere,

og der kun vil have 12 Korporaler til Tjeneste. Nu er Forplejningskorpsset normeret under Fredsforhold med 48 faste Underofficerer og 30 Korporaler, tilfammen 78 Underofficerer. Medens der foreslaaes en Forøgelse af de faste Underofficerers Antal med 11, vil der saaledes dog i det Hele taget for Fredsforhold blive en Nedgang med 7 Underofficerer. Under Krigsforhold maa Antallet suppleres med 69 uvede Korporaler (der i Reglen ikke ville have faaet anden Uddannelse end som Rekruter og Korporalsselever) og med 86 Underkorporaler (Værnepligtige, der ville være hjemsendte umiddelbart efter den første Rekrutuddannelse, jfr. § 3). Under Hensyn til Bestaffenheden af Korpssets Tilgang formentes dette forsvaerligt.

Fordeelingen i Lovforslaget af de faste Underofficerer til de forskellige Grader er efter de samme Forholdstal som i Gjennemsnit ved Baabnene.

De foreslaaede Antal af ialt 50 faste Officerer og 59 faste Underofficerer stemme med de Antal, der være optagne i Hærløvsforslaget, naar der til disse lægges 1 Officer og 1 Underofficer i Anledning af, at Rytterregimenternes Antal er forblevet 5 og ikke, som det foresloges, indskrænket til 4, men fradrages 2 Officerer for de Pladser, der i nærværende Lovforslags § 15 ere foreslaaede overførte til Krigsministeriet. Officianternes Antal er det samme som i Hærløvsforslaget; men i dette var Forvalteren ved det militære Klædeoplæg ikke henført under Forplejningskorpsset.

Til § 2.

Antallet af Rekruter er indskrænket fra 75 til 72. Der ventes, at fremdeles ligesom hidtil Tilgangen fornemmelig sker med Frivillige, hvilket er Betingelsen for, at det paaregnede Antal værnepligtige Befalingsmand af tilstrækkelig Brugbarhed vil kunne erholdes; men for at Krigsministeren i saadant Omfang, som Erfaringen viser hensigtsmæssigt, kan foranledige, at der i Genhold til § 25 i Lov af 6te Marts 1869 om Værnepligt udtages af Militærarbejderklassen de til Korpssets Tjeneste mest egnede, og for at i fornødent Fald Supplering ogsaa kan ske fra Fodfolks Udstyrning, er der, ligesom i Loven af 26de Mai 1868 om Forplejningskorpssets Ordning, opiaget Bestemmelser derom i Paragrafen, eftersom man ikke kan forudsæ Virkningen af de nye Love, og Forplejningskorpsset nødvendigvis maa have hele det paaregnede Antal egnede Værnepligtige til Raadighed.

Til § 3.

De nu gjældende Lidarum for Uddannelsen har man troet at kunne bibeholde, ogsaa for de Befalingsmandsselever, der skulle uddannes til Sekondlieutenanter. Af Hensyn til de nye Bestem-